

Lovforslag nr. L 29. Fremsat den 7. oktober 1999 af arbejdsministeren (Ove Hygum)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Venteperiode ved ophør med selvstændig virksomhed, dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 592 af 14. juli 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 57, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 84, stk. 9« til: »§ 84, stk. 7«.

2. I § 63, stk. 3, 2. pkt., ændres »den første uge« til: »de første fire uger«.

3. I § 84, stk. 1, 2. pkt., ændres »6,6/37« til: »7,4/37«.

4. I § 84, stk. 3, nr. 2, udgår: »eller«.

5. 84, stk. 3, nr. 3, affattes således:

»3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller«.

6. I § 84, stk. 3, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.«.

7. § 84, stk. 5-6, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 5-7.

8. § 84, stk. 7, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2.

løndbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse mv., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse mv., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.«.

9. I § 84, stk. 9, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

10. § 90 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»En arbejdsgiver har pligt til at påføre lønsedlen oplysninger om udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag fra det tidspunkt, hvor der første gang i et kalenderår foretages udbetaling til medlemmet. Det skal herefter fremgå af lønsedlen, hvor mange gange arbejdsgiveren har udbetalt dagpengegodtgørelse i kalenderåret.«.

11. I § 90 a, stk. 3, udgår: »og kan herunder fastsætte regler om, at pligten i stk. 2, 1. og 2. pkt., kan bortfalde i særlige tilfælde«.

12. I § 100, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, ændres »§ 84, stk. 8« til: »§ 84, stk. 6«.

§ 2

Loven træder i kraft den 3. januar 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969/70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 592 af 14. juli 1999.

I. Indledning

Lovforslaget er opfølgning på den del af regeringens forslag til finanslov for 2000, der vedrører besparelser på arbejdsløshedsforsikringen, jf. § 17.32.

Forslaget består af 2 elementer.

1. Udvidelse af venteperioden inden der opnås ret til dagpenge ved ophør med selvstændig virksomhed.

Forslaget indebærer, at venteperioden efter ophør med drift af selvstændig virksomhed udvides fra en uge til fire uger.

Den generelle venteperiode efter ophør med drift af selvstændig virksomhed blev indført for at lette administrationen af reglerne om karantæne ved selvforskyldt ledighed. Alle medlemmer, der bliver ledige efter ophør med drift af selvstændig virksomhed, omfattes således af venteperioden, uanset ophørsgrund. Der kan derfor ikke foretages en direkte sammenligning mellem venteperioden og den karantæne, lønmodtagere pålægges ved selvforskyldt ledighed. Forslaget til udvidelse betyder imidlertid, at der i højere grad tages højde for de ophør, der sker efter medlemmets eget ønske.

2. Ændring af betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Forslaget indebærer også, at reglerne om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) ændres således, at en hel dagpengegodtgørelse svarer til højeste dagpenge pr. dag.

Ved indførelsen af arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse den 1. januar 1989 var størrelsen af dagpengegodtgørelsen baseret på en 6 dages dagpenge svarende til 1/6 af den maksimale dagpengesats

pr. uge. Ved indførelsen af den 5 dages dagpenge pr. 27. september 1993 fastholdt man størrelsen af beløbet for en dagpengegodtgørelse svarende til 6,6/37 af den maksimale dagpengesats, uanset omlægningen af dagpengeugen.

Med lovforslaget ændres dagpengegodtgørelsen således, at godtgørelsen som oprindelig svarer til en hel dagpenge svarende til 7,4/37 af den maksimale dagpengesats pr. dag.

Herudover indeholder forslaget diverse ændringer som opfølgning på rapport fra udvalget om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Der var i udvalget enighed om at foreslå en række mindre administrative justeringer af de gældende regler. Disse justeringer er indeholdt i lovforslaget.

Endelig indeholder lovforslaget ændring af reglerne om bortfald af betalingsforpligtelsen ved strejke eller lockout og nye regler om bortfald af betalingsforpligtelsen for medlemmer, der har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

II. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget ventes at medføre en nettobesparelse på udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge på 125 mio. kr. fordelt med 110 mio. kr. på forslaget om udvidelse af venteperioden efter ophør med drift af selvstændig virksomhed og 15 mio. kr. på forslaget om ændring af reglerne om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse ved 1. og 2. ledighedsdag.

Den samlede besparelse afledt af ændringen af reglerne om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse ved 1. og 2. ledighedsdag vil have en række modsatrettede effekter på de offentlige udgifter.

Umiddelbart vil forslaget indebære en besparelse på dagpengekontoen på 25 mio. kr. Det skønnes, at der som følge af den højere godtgørelse vil være merudgifter for private arbejdsgivere på 17 mio. kr. og 8 mio. kr. for de offentlige arbejdsgivere.

I modsat retning trækker at betalingspligten ved arbejdsophør fra beskæftigelse med offentligt løntilskud

i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik bortfalder. Det betyder en merudgift på dagpengekon-
toen på ca. 20 mio. kr. Heraf vil besparelsen være på
ca. 2 mio. kr. for private og ca. 18 mio. kr. for offent-
lige arbejdsgivere.

Samlet vil de private arbejdsgivere få merudgifter
på 15 mio. kr. som følge af forslaget.

Da en betydelig del af beskæftigelsen med offent-
ligt løntilskud i henhold til lov om en aktiv arbejds-
markedspolitik hos offentlige arbejdsgiver er placeret
i kommunalt regi, vil de kommunale arbejdsgivere få
hovedparten af besparelsen på de 18 mio. kr. Bespa-
relsen vil efter normal praksis udlignes i forbindelse
med DUT-forhandlingerne.

Den samlede offentlige budgetforbedring af æn-
dringerne af arbejdsgivernes betaling af 1. og 2. ledig-
hedsdag vil være 15 mio. kr.

Der vil ikke umiddelbart være økonomiske conse-
kvenser af de foreslåede ændringer vedrørende G-
dagsbetaling under konflikt. Virkninger af ændringer-
ne i en konkret konfliktsituation vil afhænge af en
række forhold, som det ikke er muligt at forudse.

III. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre en mindre administra-
tiv lettelse for det offentlige, jf. nedenfor under IV.

Forslaget om at lade dagpengegodtgørelsen svare
til en ledighedsdag på maksimale dagpenge vil betyde
en mindre administrativ lettelse for arbejdsløsheds-
kasserne.

IV. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes at ville medføre øgede udgifter
for arbejdsgivere til betaling af godtgørelse for 1. og
2. ledighedsdag på 15 mill. kr.

Forslaget om udskydelse af fristen for rettidig udbe-
taling af dagpengegodtgørelse, frist for tro og love er-
klæring, samt ændring af oplysningspligten på lønsed-
len vil være en administrativ lettelse for arbejdsgiver-
ne (herunder offentlige arbejdsgiver).

V. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige conse-
kvenser.

VI. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have direkte administrati-
ve konsekvenser for borgerne.

VII. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen ligestillingsmæssige conse-
kvenser.

VIII. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

IX. Høringer

Forslaget har ikke været udsendt til høring inden
fremsættelsen.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Stat: 125 mio. kr.	Ændret byrdefordeling mellem stat og (amts)kommuner udlignes via DUT
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Beskedne konsekvenser	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	G-dage: 2 mio. kr.	G-dage: 17 mio. kr. Venteperioden: 110 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Mindre lettelse	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1 og 12*

Forslagene er konsekvensændringer som følge af forslaget om at ophæve bestemmelserne i gældende lovs § 84, stk. 5 og 6, jf. forslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 2

Forslaget er en udmøntning af en besparelse på dagpengekontoen, jf. FFL 2000.

Besparselsen foreslås udmøntet ved at udvide venteperioden, inden et medlem opnår ret til dagpenge efter ophør med drift af selvstændig virksomhed, fra en uge til fire uger. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Forslaget er en udmøntning af en besparelse på dagpengekontoen, jf. FFL 2000.

Besparselsen foreslås udmøntet ved at lade dagpengegodtgørelsen svare til en ledighedsdag på maksimal dagpengesats således, at en hel dagpengegodtgørelse fremover kommer til at udgøre 7,4/37 af den maksimale dagpengesats.

Efter gældende regler udgør dagpengegodtgørelsen pr. dag 6,6/37 af højeste dagpengesats for en uge. Staten supplerer op til en fuld ledighedsdag på 7,4 timer for medlemmer, som har krav på en hel dagpengegodtgørelse og er tilmeldt Arbejdsformidlingen på 1. og 2. ledighedsdag, dog forudsat, at medlemmet ikke rammes af mindsteudbetalingsreglen. Mindsteudbetalingsreglen betyder, at der ikke kan udbetales dagpenge, hvis ledigheden udgør mindre end 7,4 timer pr. uge.

Forslaget vil medføre en forenkling af reglerne om dagpengegodtgørelse, da satsen for en G-dag vil blive den samme som den maksimale dagpengesats. Da hovedparten af de dagpengeberettigede ledige har ret til dagpenge med højeste dagpengesats, opnås der en sammenhæng mellem det beløb, medlemmet er berettiget til i godtgørelse fra arbejdsgiveren, og dagpenge for en dag.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 6.

*Til nr. 5 og 7**Ad § 84, stk. 3, nr. 3, og § 84, stk. 5 (gældende lov)*

Efter de gældende regler i lovens § 84, stk. 3, nr. 3,

bortfalder en arbejdsgivers pligt til at betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag kun, hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden.

Det foreslås at udvide bestemmelsen i § 84, stk. 3, om bortfald af betaling af dagpengegodtgørelse til også at omfatte arbejdsophør, som er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed.

Et af hovedprincipperne i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen har altid været at holde forsikrings-systemet neutralt ved strejke og lockout, hvilket var hovedbegrundelsen for bestemmelsen i § 84, stk. 3, nr. 3. Det gælder både ved ikke-overenskomststridig og overenskomststridig strejke eller lockout. Imidlertid har lovteksten ikke taget højde for, at ansættelsesformerne på arbejdsmarkedet har ændret sig i retning af bl.a. større udbredelse af udlicitering. For at undgå at virksomhedernes betalingspligt skal påvirkes af valg af ansættelsesform, foreslås bestemmelsen ændret som anført. Det vil således være uden betydning, om en arbejdsfunktion udføres af virksomhedens egen arbejdskraft eller arbejdskraft, der gennem en anden virksomhed er engageret til udførelse af denne arbejdsfunktion. Eksempelvis kan rengøringen på et slagteri udføres af en underleverandør. I tilfælde af strejke eller lockout på rengøringsområdet, vil hjemsendelse af slagteriarbejderne medføre bortfald af betaling af dagpengegodtgørelse til slagteriarbejderne uanset, om det er virksomhedens egne medarbejdere eller underleverandørens medarbejdere, der strejker.

Som konsekvens heraf foreslås det endvidere at ophæve dispensationsadgangen i § 84, stk. 5, hvorefter arbejdsministeren har mulighed for i helt særlige tilfælde at fastsætte regler om, at bestemmelsen om dagpengegodtgørelse midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang. Baggrunden for reglen var at tage højde for situationer, hvor store dele af arbejdsmarkedet, fx i forbindelse med fornyelse af overenskomster, er lammet. Tanken var, at arbejdsministeren i en bekendtgørelse generelt for hele arbejdsmarkedet kunne suspendere betalingsforpligtelsen, indtil arbejdsmarkedet igen fungerer på normal vis.

På baggrund af erfaringerne fra konflikten i 1998 foreslås det, at arbejdsministerens dispensationsadgang afløses af en egentlig materiel og objektiv lovgivning. Dette gennemføres ved den foreslåede udvidelse af lovens § 84, stk. 3, nr. 3.

Vurderingen af, om arbejdsophør, hjemsendelse mv. er nødvendiggjort, behandles efter § 84, stk. 8, som bliver stk. 6. Det vil således enten ved fagretlig behandling eller ved behandling i Arbejdsmarkedets Ankenævn nærmere blive fastlagt, hvorvidt arbejds-

ophøret i den konkrete situation er nødvendiggjort af konflikt på anden virksomhed.

Ad § 84, stk. 6 (gældende lov)

Det foreslås at ophæve arbejdsministerens adgang til at fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde ved tidsbegrænsede ansættelser af en vis varighed. Baggrunden for forslaget er, at bestemmelsen ikke har været anvendt.

Samtidig udvides direktørens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde, jf. forslagets § 1, nr. 9, hvortil i øvrigt henvises.

Til nr. 6

Det foreslås, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Forslaget er en opfølgning på rapporten fra udvalget om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

I forbindelse med arbejdet i G-dagsudvalget blev det fra (amts)kommunal side anført, at aktivering i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik ikke tilsligter at fastansætte de aktiverede i (amts)kommunerne. Formålet med de forskellige love strider således mod hinanden, for så vidt angår personer i (amts)kommunal aktivering.

Tilsvarende overvejelser gør sig også gældende ved støttet arbejde i private virksomheder.

Forslaget forventes at øge incitamentet til at ansætte flere personer i støttet arbejde.

Til nr. 8

Som opfølgning på rapporten fra udvalget om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag foreslås det, at fristen for rettidig betaling af dagpengegodtgørelse fastsættes til snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse mv.

Efter de gældende regler i § 84, stk. 7, skal udbetalingen ske sammen med seneste lønudbetaling.

Det har været anført, at nogle arbejdsgivere har svært ved at overholde fristen for rettidig betaling af dagpengegodtgørelse, fx fordi de lønadministrative systemer har svært ved at håndtere en udbetaling med meget kort varsel. Betaling sker ofte sent, fordi arbejdsgiverne først bliver opmærksomme på betalingsforpligtelsen, efter at medlemmet er fratrukket. En anden årsag kan være, at en ønsket erklæring på tro og love

om påbegyndt beskæftigelse, sygdom eller ferie, som medlemmet skal aflevere, forsinker udbetalingen.

Det foreslås derfor videre, at der indføres en frist på 14 dage for såvel arbejdsgiverens anmodning om som medlemmets afgivelse af en tro og love erklæring.

Der er ikke fastsat nogen frist for aflevering af erklæringen efter de gældende regler.

Baggrunden for fristen for arbejdsgiverens anmodning om afgivelse af en tro og love erklæring er, at arbejdsgiveren ellers ville kunne trække udbetalingen unødigt langt ved først at anmode om erklæringen fx dagen før 2. lønudbetaling. Hvis arbejdsgiveren ikke har anmodet om erklæringen inden 14 dage fra arbejdsophøret, hjemsendelsen mv., bortfalder arbejdsgiverens ret til at afkræve medlemmet en erklæring.

Baggrunden for fristen for medlemmets afgivelse af en tro og love erklæring er, at det har været anført, at der er problemer med medlemmernes sene afleveringer af tro og love erklæringer. Det foreslås derfor samtidig, at der indføres en regel om, at medlemmets ret til dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren bortfalder, hvis medlemmet ikke afgiver erklæringen inden fritstens udløb.

Det skal understreges, at medlemmet fortsat kun skal afgive erklæringen på tro og love, hvis arbejdsgiveren anmoder om en erklæring. Anmodningen skal fremsættes i forbindelse med afskedigelsen, hjemsendelsen mv., og ikke fx ved ansættelsen.

Til nr. 9

Det foreslås at udvide direktørens bemyndigelse til at omfatte bestemmelserne i § 84, stk. 1-5. Direktøren kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Herefter vil der også kunne fastsættes regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde ved tidsbegrænsede ansættelser af en vis varighed, jf. gældende § 84, stk. 6.

Til nr. 10

Det foreslås at ændre reglen i § 90 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., om pligten til at påføre oplysninger på lønsedlen om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag således, at pligten først indtræder på det tidspunkt, hvor der første gang i et kalenderår reelt sker udbetaling af dagpengegodtgørelse til medlemmet. Der vil efter dette tidspunkt være pligt til at påføre lønsedlen oplysninger om udbetaling af dagpengegodtgørelse i resten af kalenderåret.

Forslaget er en opfølgning på rapporten fra udvalget om arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

F. t. l. vedr. arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det vil være valgfrit for arbejdsgiveren, om denne vil begrænse oplysningerne som foreslået, eller om arbejdsgiveren vil fastholde omfanget af de nuværende oplysninger.

Efter gældende § 90 a, stk. 2, har arbejdsgiveren pligt til på hver lønseddel at oplyse, om der i perioden er udbetalt dagpengegodtgørelse til medlemmet. Det skal endvidere fremgå af lønsedlen, hvor mange gange arbejdsgiveren har udbetalt dagpengegodtgørelse i kalenderåret.

Det er under arbejdet i udvalget om dagpengegodtgørelse blevet gjort gældende, at oplysningspligten, som var ment som en påmindelse til arbejdsgiveren, ikke har haft den ønskede effekt, og at oplysningspligten anses for at være en unødvendig administrativ byrde for de arbejdsgivere, der ikke har ansatte, som er omfattet af reglerne om dagpengegodtgørelse. Der er i den forbindelse henvist til, at kun ca. 5 pct. af den samlede arbejdsstyrke var berettiget til en godtgørelse i 1996.

I de tilfælde, hvor medlemmet bliver ledig som følge af afskedigelse, hjemsendelse mv., og arbejdsgive-

ren ikke udbetaler dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag eller udbetaler halve dagpengegodtgørelser, skal arbejdsgiveren fortsat skriftligt oplyse medlemmet om grunden hertil, jf. § 90 a, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 11

Som følge af forslaget om en lempeligere oplysningspligt for arbejdsgiverne til at påføre lønsedlen oplysninger om udbetaling af dagpengegodtgørelse, jf. forslagets § 1, nr. 10, foreslås det at ophæve direktørens adgang til at fastsætte regler om, at denne pligt kan bortfalde i særlige tilfælde. Bestemmelsen har ikke været udmøntet.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 3. januar 2000. Forslaget vil få virkning for ophør med drift af selvstændig virksomhed, og afskedigelse, hjemsendelse mv., fra og med den 3. januar 2000. Herved sikres, at de ændrede regler får virkning fra og med den første hele uge i 2000.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 57. Dagpenge kan kun udbetales til et medlem, som er ledigt, jf. dog kapitel 11 b og afsnit III a. Dagpenge kan ikke udbetales for ledighedsperioder, hvor medlemmet er berettiget til en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren, jf. § 84, medmindre andet følger af regler fastsat af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen i medfør af § 84, stk. 9.

Stk. 2. --- 6.

§ 63.

Stk. 1. --- 2.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse ved ophør af selvstændig virksomhed, jf. § 57, stk. 3. I disse tilfælde udbetales dagpenge ikke for den første uge efter ophøret.

Stk. 4. --- 5.

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 6,6/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet, eller

Lovforslaget

1. I § 57, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 84, stk. 9« til: »§ 84, stk. 7«.

2. I § 63, stk. 3, 2. pkt., ændres »den første uge« til: »de første fire uger«.

3. I § 84, stk. 1, 2. pkt., ændres »6,6/37« til: »7,4/37«.

4. I § 84, stk. 3, nr. 2, udgår: »eller«.

5. § 84, stk. 3, nr. 3, affattes således:

Gældende formulering

- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Arbejdsministeren kan i helt særlige tilfælde fastsætte regler om, at bestemmelsen om dagpengegodtgørelse midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde ved tidsbegrænsede ansættelser af en vis længere varighed.

Stk. 7. Dagpengegodtgørelsen udbetales sammen med seneste lønudbetaling. Medlemmet har efter anmodning fra arbejdsgiveren pligt til at afgive erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1.

Stk. 8. ---

Stk. 9. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-3 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte.

§ 90 a

Stk. 1. ---

Stk. 2. En arbejdsgiver har pligt til på hver lønseddel at oplyse, om der i perioden er udbetalt dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag til medlemmet. Det skal endvidere fremgå af lønsedlen, hvor mange gange arbejdsgiveren har udbetalt dagpengegodtgørelse i kalenderåret. Hvis der ikke er udbetalt dagpengegodtgørelse, jf. § 84, skal arbejdsgiveren skriftligt oplyse om grunden hertil.

Lovforslaget

- »3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lock-out på anden virksomhed, eller«.

6. I § 84, stk. 3, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

- »4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.«.

7. § 84, stk. 5-6, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 5-7.

8. § 84, stk. 7, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse mv., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse mv., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.«.

9. I § 84, stk. 9, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

10. § 90 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

»En arbejdsgiver har pligt til at påføre lønsedlen oplysninger om udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag fra det tidspunkt, hvor der første gang i et kalenderår foretages udbetaling til medlemmet. Det skal herefter fremgå af lønsedlen, hvor mange gange arbejdsgiveren har udbetalt dagpengegodtgørelse i kalenderåret.«.

Gældende formulering

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med Landsarbejdsrådet fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2 og kan herunder fastsætte regler om, at pligten i stk. 2, 1. og 2. pkt., kan bortfalde i særlige tilfælde.

§ 100. Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler konkrete klagesager i det omfang, det er fastsat i lovgivningen. Ankenævnet behandler tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse, jf. § 84, stk. 8.

Stk. 2. --- 4.

Stk. 5. Ved behandling af tvivlsspørgsmål, jf. § 84, stk. 8, deltager foruden formanden de i stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte medlemmer.

Stk. 6. --- 10.

Lovforslaget

11. I § 90 a, stk. 3, udgår: »og kan herunder fastsætte regler om, at pligten i stk. 2, 1. og 2. pkt., kan bortfalde i særlige tilfælde«.

12. I § 100, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, ændres »§ 84, stk. 8« til: »§ 84, stk. 6«.

Til lovforslag nr. L 29. Skriftlig fremsættelse (7. oktober 1999)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikringen m.v. (Venteperiode ved ophør med selvstændig virksomhed, dagpenge-godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag):

(Lovforslag nr. L 29).

Lovforslaget er opfølgning på den del af regeringens forslag til finanslov for 2000, der vedrører besparelser på arbejdsløshedsforsikringen.

Forslaget består af 2 elementer. Udvidelse af venteperioden inden der opnås ret til dagpenge ved ophør med selvstændig virksomhed og ændring af betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Venteperioden udvides fra 1 uge til 4 uger.

Reglerne om dagpengegodtgørelse justeres, således at

- en dagpengegodtgørelse pr. dag ændres fra 6,6/37 til 7,4/37 af højeste dagpengesats,
- reglerne om bortfald af betalingsforpligtelsen ændres, således at der ikke skal betales dagpengegodtgørelse, hvis der er blevet ydet støtte til medlemmets beskæftigelse i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og

- ministerens dispensationsadgang til at fastsætte regler om, at bestemmelsen om dagpengegodtgørelse midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang, ophæves. Samtidig indføres en objektiv og generel regel om, at betalingsforpligtelsen bortfalder ved arbejdsophør, nødvendiggjort af strejke eller lockout på en anden virksomhed.

Herud over indeholder forslaget en række mindre administrative justeringer af de gældende regler.

Forslaget ventes at medføre en nettobesparelse på udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge på 125 mio. kr.

Forslaget forventes kun at have beskedne administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.

Forslaget skønnes at ville medføre øgede udgifter for arbejdsgivere til betaling af godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag på 25 mio. kr. Forslaget vil medføre en administrativ lettelse for arbejdsgiverne.

Forslaget træder i kraft den 3. januar 2000.

Idet jeg i øvrigt henviser til den generelle fremsættelse, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.